YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)
11 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa T-31/03,

Grupo Sada, pa, SA, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajajat A. Aguilar De Armas ja J. Marrero Ortega,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään J. García Murillo ja G. Schneider,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on

Sadia, SA, kotipaikka Concordia (Brasilia), edustajinaan asianajajat J. García del Santo ja P. García Cabrerizo,

väliintulijana,

ja jossa on kyse SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan Sadia, SA:n ja Grupo Sada, pa, SA:n välisestä väitemenettelystä 20.11.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 567/2001-1) nostetusta kumoamiskanteesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1.2003 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 4.6.2003 toimitetun vastineen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 10.6.2003 toimitetun väliintulijan vastineen,

ottaen huomioon 16.12.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Grupo Sada, pa, SA -niminen yhtiö teki 1.4.1996 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, perustuvan yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen.

2 Merkki, jonka rekisteröintiä on haettu, on seuraava:

3 Tuotteet, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan, 15.6.1957 tehdyn Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, luokkiin 29, 31 ja 35 ja vastaavat seuraavaa kuvausta:

— luokka 29: "Liha, kala, siipikarja ja riista; lihauutteet; säilötyt, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hillot, hyytelöt, hedelmähillokkeet; munat, maito ja maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat"

— luokka 31: "Maatalous-, puutarha- ja metsätaloustuotteet ja viljat, jotka eivät sisälly muihin luokkiin; elävät eläimet; tuoreet hedelmät ja vihannekset; siemenet, luonnonkasvit ja -kukat; eläinten ravintoaineet, maltaat"

— luokka 35: "Mainonta; liikkeenjohto; yrityshallinto; toimistotehtävät".

4 Hakemus julkaistiin Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 32/97 8.12.1997.

5 Sadia Concordia, SA, Industria e Comercio -niminen yhtiö, josta on tullut Sadia, SA, teki 6.3.1998 väitteen merkin rekisteröintiä vastaan vedoten asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sekaannusvaaraan sellaisen aikaisemmin rekisteröidyn kuviomerkin kanssa, jonka haltija se on. Tämä tavaramerkki, joka on esitetty jäljempänä, on rekisteröity Espanjassa numerolla 1 919 773 luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten:

6 Ne luokkaan 29 kuuluvat tavarat, joita varten väliintulijan aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, vastaavat seuraavaa kuvausta: "Liha, kala, siipikarja ja riista; lihauutteet; säilötyt, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hillot, hyytelöt, hedelmähillokkeet; munat, maito ja maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat".

7 Väite on tehty niitä luokkiin 29, 31 ja 35 kuuluvia tuotteita vastaan, jotka rekisteröintihakemuksessa on yksilöity.

8 Väiteosasto hyväksyi väitteen 3.4.2001 tekemällään päätöksellä siltä osin kuin väite koski luokkaan 29 kuuluvia tavaroita, mutta se hyväksyi rekisteröinnin luokkiin 31 ja 35 kuuluvia tuotteita varten. Luokkaan 29 kuuluvista tavaroista väiteosasto totesi, että kyseisten merkkien ulkoasu ja lausuntatapa olivat hyvin samankaltaiset ja että

tavarat olivat samoja tai samankaltaisia, mikä saattoi aiheuttaa sekaannusvaaran espanjalaisen kuluttajan mielessä.

9 Kantaja teki 30.5.2001 väiteosaston päätöksestä valituksen SMHV:lle ja vaati yhtäältä, että tämä päätös kumotaan siltä osin kuin siinä evättiin rekisteröinti luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten, ja toisaalta, että haettu tavaramerkki rekisteröidään näille tavaroille.

10 SMHV:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi tämän valituksen 20.11.2002 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös). Valituslautakunta katsoi, että se, että tavarat olivat samoja, ja se, että kyseisten merkkien hallitsevien osien lausuntatapa oli samankaltainen ja ulkoasu jossain määrin samankaltainen, oli riittävää sen toteamiseksi, että espanjalaisen kuluttajan mielessä oli olemassa sekaannusvaara, joka oli omiaan saamaan espanjalaisen kuluttajan luulemaan, että kyseisten tavaramerkkien kattamat tuotteet olivat peräisin samasta yrityksestä tai mahdollisesti yrityksistä, joiden välillä oli taloudellinen yhteys.

Asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä evätään haetun tavaramerkin rekisteröinti luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten

— hyväksyy tämän tavaramerkin rekisteröinnin luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— hankkii asiantuntijalausunnon sekaannusvaarasta kyseisten tavaramerkkien välillä.

12 On todettava, että istunnossa kantaja luopui vaatimustensa toisesta ja neljännestä kohdasta, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kirjasi istuntopöytäkirjaan.

13 SMHV ja väliintulija vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

14 Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen.

15 Tämä kanneperuste jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäinen osa perustuu siihen, että valituslautakunta ei ole ottanut huomioon sitä, että haettu tavaramerkki on Espanjassa hyvin tunnettu. Toinen osa perustuu siihen, että vaatimusta kyseisten tavaramerkkien arvioimisesta kokonaisuutena ei ole noudatettu. Kolmas osa perustuu siihen, että Espanjan markkinoilla on samanaikaisesti ollut voimassa kolme kantajan ennen yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tekemistä tekemää rekisteröintiä sekä väliintulijan aikaisemmin rekisteröity tavaramerkki.

Ensimmäinen osa, joka perustuu siihen, että valituslautakunta ei ole ottanut huomioon sitä, että haettu tavaramerkki on Espanjassa hyvin tunnettu

Asianosaisten lausumat

16 Kantaja korostaa, että jo ennen kuin se jätti rekisteröintihakemuksensa SMHV:lle, se oli käyttänyt liike-elämässä useiden vuosien ajan täysin samaa merkkiä kuin merkki, jonka rekisteröintiä tavaramerkiksi se on hakenut. Se väittää, että kuten kannekirjelmän liitteenä olevasta todistusaineistosta ilmenee, se kokoaa yhteen kahdeksan yhtiötä, jotka ovat jakautuneet koko Espanjan alueelle ja jotka jakelevat kaikkia tuotteitaan GRUPO SADA -merkillä. Se lisää, että tämä merkki on sen työntekijöiden kulkukorteissa, kirjekuorissa, viestilehtiöissä, laskuissa, lähetteissä ja tilauslomakkeissa, yhtiön kotipaikassa olevissa kylteissä sekä eri julkaisuissa. Kantaja päättelee tästä, että haettu tavaramerkki on Espanjan markkinoilla ilmeisen tunnettu, koska sitä on käytetty siellä ja koska sen mainostamiseen siellä on sijoitettu. Lisäksi kantaja toteaa, että tämä sanaosan GRUPO SADA sisältävä tavaramerkki on sama kuin sen toiminimi: tämän seikan johdosta kuluttajan on siis paljon helpompi yhdistää tämä yritys niihin tuotteisiin, jotka tämä tavaramerkki kattaa.

17 Tältä osin kantaja väittää, että kannekirjelmän liitteenä olevasta todistusaineistosta ilmenee, että kaksi sen kaupan pitämien tuotteiden kohderyhmää eli yhtäältä Espanjan alueella toimivat tukkukaupat ja suuret vähittäisliikkeet, jotka tekevät tilaukset suoraan siltä, ja toisaalta loppukuluttajat eli suurten vähittäisliikkeiden asiakkaat tunsivat sen tavaramerkin hyvin.

18 Näin ollen kantaja väittää, että valitusosasto on ollut väärässä siinä, että se ei ole ottanut huomioon sitä, että kohdeyleisö tunsi haetun tavaramerkin hyvin. Se viittaa tältä osin asiassa C-39/97, Canon, 29.9.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. I-5507) ja asiassa C-251/95, SABEL, 11.11.1997 annettuun tuomioon (Kok. 1997, s. I-6191), joista ilmenee sen mukaan, että tavaramerkin suuri tunnettuus poistaa kaiken sekaannusvaaran.

19 SMHV vastaa, että koska väite, joka perustuu siihen, että haettu tavaramerkki tunnettiin Espanjassa hyvin, on esitetty ensimmäisen kerran ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sillä muutetaan riidan kohdetta, mikä on kielletty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohdassa. Näin ollen SMHV kehottaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta jättämään tutkimatta väitteen, joka perustuu siihen, että valituslautakunta ei ole arvioinut sitä, että haettu tavaramerkki väitetään tunnetun hyvin. Lisäksi SMHV:n mukaan kannekirjelmän liitteenä olevan todistusaineiston tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty.

20 Kantajan esittämän väitteen ja todistusaineiston tutkittavaksi ottamisen osalta väliintulija yhtyy SMHV:n kantaan. Se lisää asiakysymyksen osalta, että haetun tavaramerkin tunnettuus ei yksinään sulje pois sekaannusvaaran olemassaoloa. Väliintulijan tavaramerkki on nimittäin sekin espanjalaisten kuluttajien hyvin tuntema. Tältä osin väliintulija toteaa, että se on suurin Brasiliasta peräisin olevien lihatuotteiden maahantuoja ja että se toimii useilla kansallisilla markkinoilla, muun muassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Italiassa. Väliintulija on toimittanut

näyttönä kaupallisen toimintansa laajuudesta vastauskirjelmänsä liitteenä useita eri esitteitä ja aikakauslehtiä sekä käyttämiään pakkausmateriaaleja ja pusseja, joiden se katsoo osoittavan, että se käyttää tavaramerkkiään jatkuvasti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

21 Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan lopussa täsmennetään, että "rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä [SMHV:n suorittama] tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että tämä säännös velvoittaa valituslautakuntaa, joka ratkaisee väitemenettelyn päätteeksi tehdystä päätöksestä tehdyn valituksen, käyttämään päätöksensä perusteina ainoastaan niitä suhteellisia hylkäysperusteita, joihin kyseessä oleva osapuoli on vedonnut, sekä niitä näihin perusteisiin liittyviä tosiseikkoja ja todisteita, jotka tämä osapuoli on esittänyt (asia T-308/01, Henkel v. SMHV — LHS (UK) (KLEENCARE), tuomio 23.9.2003, Kok. 2003, s. II-3253, 32 kohta).

22 Käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää, että siihen, että haettu tavaramerkki väitetään tunnetun hyvin, mikä kantajan mukaan on saatu aikaan käyttämällä samaa merkkiä Espanjassa elinkeinotoiminnassa, on vedottu ensimmäistä kertaa oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

23 Väiteosaston eikä valituslautakunnan tehtävänä ei sitä paitsi ollut viran puolesta ottaa huomioon haetun merkin saavuttamaa väitetysti suurta tunnettuutta. Tästä seuraa, että tämän väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.

24 Samoista syistä on myös jätettävä huomiotta niistä todisteista käyty keskustelu, jotka väliintulija on esittänyt ensimmäistä kertaa oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeus-

asteen tuomioistuimessa ja joilla pyrittiin osoittamaan sen aikaisemmin rekisteröidyn merkin väitetty tunnettuus, ilman että olisi tarpeen arvioida niiden todistusvoimaa (asia T-247/01, eCOPY v. SMHV (ECOPY), tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. II-5301, 49 kohta ja asia T-129/01, Alejandro v. SMHV — Anheuser-Busch (BUDMEN), tuomio 3.7.2003, Kok. 2003, s. II-2251, 67 kohta).

25 Näin ollen kanneperusteen ensimmäinen osa jätetään tutkimatta.

Toinen osa, joka perustuu siihen, että vaatimusta kyseisten tavaramerkkien arvioimisesta kokonaisuutena ei ole noudatettu

Asianosaisten lausumat

26 Kantaja väittää, että valituslautakunta on rikkonut oikeuskäytännössä asetettua vaatimusta arvioida kokonaisuutena kyseisten tavaramerkkien ulkoasun, lausuntatavan ja merkityssisällön samankaltaisuutta useissa suhteissa.

27 Ensinnäkin se väittää, että valituslautakunta on rikkonut velvollisuutta arvioida tavaramerkkejä kokonaisuutena, koska se on arvioinut riidanalaisen päätöksen 27 kohdassa kyseisiä tavaramerkkejä ulkoasun, lausuntatavan ja merkityssisällön kannalta erikseen vertaamatta näiden eri arviointien lopputuloksia keskenään.

28 Toiseksi kantaja katsoo, että valituslautakunta on myös jättänyt huomiotta vaatimuksen arvioida kyseisiä tavaramerkkejä kokonaisuutena, koska se on analysoinut ainoastaan haetun tavaramerkin osaa sada, jonka se on katsonut

hallitsevaksi, ja jättänyt huomiotta osan grupo. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-6/01, Matratzen Concord vastaan SMHV — Hukla Germany (MATRATZEN), 23.10.2002 antamaan tuomioon (Kok. 2002, s. II-4335) viitaten kantaja katsoo, että arviointi kokonaisuutena edellyttää tavaramerkkien kaikkien osatekijöiden huomioon ottamista eikä ainoastaan niiden hallitsevan osan huomioon ottamista. Tältä osin kantaja ilmoittaa, että se ei ymmärrä, mistä syystä riidanalaisessa päätöksessä katsotaan sana grupo heikosti erottavaksi, vaikka siinä ei oteta kantaa väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin osan sadia erottamiskykyyn, joka kuitenkin on selvästi heikompi. Valituslautakunta on kantajan mukaan siis kohdellut kyseisiä tavaramerkkejä eri tavalla.

29 Kantajan mukaan haetun tavaramerkin keinotekoinen jakaminen osiin on mahdollistanut sen, että valituslautakunta on todennut sekaannusvaaran olemassaolon. Kuluttajan on sen mukaan nimittäin mahdotonta niissä muutamassa sekunnin kymmenesosassa, jotka se tähän uhraa, riisua kyseiset tavaramerkit niiden kuvio-osista, olla ottamatta huomioon haetun tavaramerkin osaa grupo ja väliintulijan aikaisemmin rekisteröityyn tavaramerkkiin sisältyvää i:tä ja tulkita kaksi erilaista kirjasinlajia yhdeksi ja samaksi kirjasinlajiksi ja todeta tällä perusteella kyseisten tavaramerkkien muistuttavan toisiaan. Kuluttajaa, joka tekisi nämä toimenpiteet, ei voida sen mukaan pitää keskivertokuluttajana, eikä haettu tavaramerkki johda häntä harhaan, koska hän väistämättä on tietoinen siitä älyllisestä päättelystä, joka on saanut hänet toteamaan, että kyseiset tavaramerkit muistuttavat toisiaan.

30 Muutoinkin kantaja katsoo, että haetun tavaramerkin hallitseva osa ei ole sanaosa sada, vaan kuvio, jossa neljän ympyrän yli kulkee kuusi vinoviivaa ja joka on huomattavasti suurempi kuin sanaosa ja joka kantajan mukaan kiinnittää alitajuisesti katseen. Väliintulijan tavaramerkin luomaa kokonaisvaikutelmaa hallitsee kantajan mukaan suuri S, jolla on sen mukaan lähes hypnoottinen vaikutus. Kantajan mukaan haetun merkin arviointi kokonaisuutena, jossa kokonaisvaikutelmaa hallitsee kuvio-osa, ja väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin, jossa kokonaisvaikutelmaa hallitsee tyylitelty alkukirjain S, mahdollistaa näin ollen kaikenlaisen kuluttajan mielessä olevan sekaannusvaaran sulkemisen pois.

31 Kolmanneksi kantaja väittää, että valituslautakunta on tehnyt arviointivirheen, koska se ei ole ottanut huomioon sitä, että sanaosa sadia on tavallinen portugalin kielen sana, joka merkitsee terveyttä, mikä kantajan mukaan vähentää sekaannusvaaraa kyseisten merkkien välillä.

32 SMHV katsoo, että valituslautakunta ei ole tehnyt mitään arviointivirhettä sen suhteen, että kyseisten merkkien välillä on sekaannusvaara.

33 Ensinnäkin SMHV toteaa, että on selvää, että tuotteet, joita kyseiset merkit suojaavat, ovat samoja.

34 Toiseksi SMHV toteaa kantajan väitteestä, jonka mukaan haetun tavaramerkin kattamat tuotteet on tarkoitettu suurille vähittäisliikkeille ja loppukuluttajille, että haetun tavaramerkin kattamia tuotteita eivät ole pelkästään kananliha ja kananlihavalmisteet vaan myös muut tuotteet, kuten maito, maitotuotteet, öljy ja ravintorasvat. Nämä viimeksi mainitut on kuitenkin tarkoitettu suoraan loppukuluttajille eikä pääasiassa supermarketeille ja jakeluketjuille. Niiden tuotteiden kuluttaja, jotka haettu tavaramerkki kattaa, ei siis välttämättä ole erikoistunut kuluttaja. Lisäksi SMHV toteaa, että koska kyseessä olevat tuotteet ovat elintarvikkeita, ne ovat päivittäistavaroita, joita ostetaan kiinnittämättä asiaan erityistä huomiota.

35 Kolmanneksi siltä osin kuin on kyse kyseisten tavaramerkkien vertailemisesta, SMHV toteaa ensinnäkin, että tietyistä eroista huolimatta kyseisten merkkien ulkoasu on samankaltainen, koska osalla sada on suuri merkitys haetun tavaramerkin antamassa kokonaisvaikutelmassa, kun otetaan huomioon, että tässä

osassa i:tä lukuun ottamatta on samat kirjaimet samassa järjestyksessä kuin väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyssä merkissä. SMHV:n mukaan on siis hyväksyttävä valituslautakunnan tekemä päätelmä "tietyn ulkoasun samankaltaisuuden" olemassaolosta.

36 Tämän jälkeen SMHV toteaa riidanalaisen päätöksen tapaan, että kyseisten merkkien lausuntatavat ovat samankaltaiset.

37 Lopuksi SMHV hyväksyy valituslautakunnan päätelmän kyseisten merkkien merkityssisällön vertailusta ja katsoo, että on mahdotonta tehdä tällaista vertailua, koska sanaosilla sada ja sadia ei ole espanjan kielessä mitään merkityssisältöä. Tältä osin SMHV toteaa, että kantajan väite, joka perustuu siihen, että sanaosa sadia tarkoittaa portugaliksi terveyttä, on uusi. Asiakysymyksestä SMHV toteaa, että portugalin kielen terveyttä tarkoittava sana on sana saúde ja että sadia on portugalin kielessä adjektiivi, joka tarkoittaa tervettä, jos kyse on henkilöstä, ja terveellistä, jos kyse on tuotteesta. SMHV toteaa vielä, että sanaosalla sadia ei ole mitään merkitystä kohdeyleisölle, joka koostuu espanjalaisista kuluttajista, koska se ei merkitse espanjaksi mitään, koska tätä osaa ei tavanomaisesti käytetä Espanjassa kuvaamaan luokkaan 29 kuuluvia tuotteita ja koska ei ole näytetty, että espanjalaiset kuluttajat hallitsisivat portugalin kielen riittävän hyvin ymmärtääkseen merkityksen, joka tällä sanalla on tässä kielessä.

38 Lisäksi kun on kyse haetussa tavaramerkissä olevasta sanasta grupo, vaikka SMHV myöntää, että tämä sana on olemassa espanjan kielessä ja että se tarkoittaa yhtiöiden muodostamaa kokonaisuutta, se katsoo kuitenkin, että tämän osan merkityssisällöllä ja sillä, että sitä ei ole väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyssä merkissä, ei ole merkitystä, koska sanaa grupo käytetään Espanjassa tavanomaisesti elintarvikealalla kuvaamaan konsernia, minkä lukuisat muut esimerkit sen mukaan osoittavat.

39 Neljänneksi ja viimeiseksi SMHV hyväksyy valituslautakunnan näkemyksen, joka koskee sekaannusvaaraa tavaramerkkien välillä ja jonka mukaan tällainen vaara on olemassa. SMHV toteaa, että se, että tavarat ovat samoja, se, että niitä ostetaan kiinnittämättä asiaan erityistä huomiota, ja se, että kuluttajalle mieleen jäävä epätäydellinen kuva haetusta tavaramerkistä on sen hallitseva osa sada, joka on hyvin samankaltainen kuin väliintulijan tavaramerkki, johtavat lopputulokseen, että sekaannusvaara on olemassa. Tätä lisää sitä paitsi SMHV:n mukaan se, että sana grupo, joka sisältyy haettuun tavaramerkkiin, viittaa yhteyteen yritysten välillä ja voi saada kuluttajat ajattelemaan, että yritykset Sadia ja Grupo Sada kuuluvat samaan konserniin.

40 Väliintulija yhtyy SMHV:n esittämiin näkemyksiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

41 Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan tavaramerkkiä ei rekisteröidä aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta, jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, sen alueen, jolla aikaisempi tavaramerkki on suojattu, yleisön keskuudessa on sekaannusvaara.

42 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaara on vaara siitä, että yleisö saattaa luulla, että kyseiset tavarat tai palvelut ovat peräisin samasta yrityksestä tai mahdollisesti taloudellisessa etuyhteydessä olevista yrityksistä.

43 Tämän saman oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaaraa on arvioitava kokonaisuutena sen mukaan, miten kohdeyleisö ymmärtää kyseessä olevat merkit sekä tavarat tai palvelut, ja ottaen huomioon kaikki tekijät, joilla on merkitystä kyseisessä yksittäistapauksessa, erityisesti merkkien samankaltaisuuden sekä niiden kattamien tavaroiden tai palvelujen samankaltaisuuden keskinäinen riippuvuus (ks. asia T-162/01, Laboratorios RTB v. SMHV — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), tuomio 9.7.2003, Kok. 2003, s. II-2821, 31–33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Kuten oikeuskäytännöstä myös ilmenee, kyseessä olevien merkkien ulkoasun, lausuntatavan tai merkityssisällön samankaltaisuuden osalta sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin on perustuttava merkeistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan, ja huomioon on otettava erityisesti niiden erottavat ja hallitsevat osat (ks. asia T-292/01, Phillips-Van Heusen v. SMHV — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), tuomio 14.10.2003, Kok. 2003, s. II-4335, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Käsiteltävänä olevassa asiassa riita koskee kyseisten merkkien vertailua. Sitä, että kyseisten tavaramerkkien kattamat tavarat ovat samoja, ei ole kiistetty.

46 Koska aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity Espanjassa, merkityksellinen kohdeyleisö on espanjalainen keskivertokuluttaja.

47 Tältä osin on hylättävä kantajan väite, joka on mainittu kanneperusteen ensimmäistä osaa koskevassa tarkastelussa ja jonka mukaan kohdeyleisön muodostavat sekä suurten vähittäisliikkeiden asiakkaat että tukkukaupat ja suuret vähittäisliikkeet itse. Kuten SMHV on nimittäin aiheellisesti todennut, vaikka oletettaisiin, kuten kantaja väittää, että se myy kananlihaa haetulla tavaramerkillä ainoastaan suurille vähittäisliikkeille, on kuitenkin niin, että muita luokkaan 29 kuuluvia tavaroita,

jotka tämä merkki kattaa, kuten maitoa ja maitotuotteita, myydään loppukuluttajille. Tästä seuraa, että kun on kyse sekaannusvaaran arvioimisesta kyseisten merkkien välillä, on otettava huomioon normaalisti huolellinen ja tarkkaavainen espanjalainen keskivertokuluttaja, kuten riidanalaisessa päätöksessä aivan oikein on todettu.

48 Kyseisten merkkien vertailusta on ensinnäkin hylättävä kantajan väite, jonka mukaan valituslautakunta on jättänyt edellä 28 kohdassa mainitussa asiassa MATRATZEN annetun tuomion huomiotta ja vertaillut ainoastaan haetun tavaramerkin hallitsevaa osaa eli sanaosaa sada väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin kanssa.

49 Kuten tässä asiassa annetusta tuomiosta ilmenee, on todettava, että moniosaisella tavaramerkillä voidaan katsoa olevan samankaltaisia piirteitä kuin toisella tavaramerkillä, joka on sama tai jossa on samankaltaisia piirteitä kuin moniosaisen merkin jossain osatekijässä, ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen osatekijä on hallitseva osa kokonaisvaikutelmassa, jonka moniosainen tavaramerkki luo. Asia on näin silloin, kun kyseinen osatekijä pystyy yksin hallitsemaan asianomaisen yleisön muistiin jäävää tavaramerkkiä koskevaa mielikuvaa sellaisella tavalla, että muut tavaramerkin osatekijät jäävät merkityksettömiksi tavaramerkin luomassa kokonaisvaikutelmassa. Tämä lähestymistapa ei tarkoita sitä, että huomioon otetaan ainoastaan yksi moniosaisen tavaramerkin osatekijöistä ja että sitä verrataan toiseen tavaramerkkiin. Sen sijaan on syytä suorittaa sellainen vertailu tarkastelemalla kyseessä olevia tavaramerkkejä kumpaakin kokonaisuutena. Tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä, että kokonaisvaikutelmaa, joka moniosaisesta tavaramerkistä jää asianomaisen yleisön muistiin, voi joissain olosuhteissa hallita yksi tai useampi tavaramerkin osatekijöistä. Lisäksi kun on kyse moniosaisen tavaramerkin yhden tai useamman tietyn osatekijän hallitsevan luonteen arvioinnista, täytyy erityisesti ottaa huomioon jokaisen osatekijän ominaisuudet vertaamalla niitä muiden osatekijöiden ominaisuuksiin. Lisäksi voidaan täydentävästi ottaa huomioon eri osatekijöiden suhteellinen asema moniosaisen merkin ulkomuodossa (edellä 28 kohdassa mainittu asia MATRATZEN, tuomion 33–35 kohta, pysytetty voimassa asiassa C-3/03 P, Matratzen Concord v. SMHV, määräys 28.4.2004, Kok. 2004, s. I-3657, 32 ja 33 kohta).

50 Käsiteltävänä olevassa asiassa valituslautakunta on katsonut siltä osin kuin oli kyse väliintulijan aikaisemmin rekisteröidystä tavaramerkistä, että s-kirjaimen graafisella esityksellä tässä tavaramerkissä ei ollut merkitystä.

51 Tämä näkemys on hyväksyttävä. Nimittäin toisin kuin kantaja väittää, väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyssä tavaramerkissä olevalla s-kirjaimen graafisella esityksellä, jossa yläkaari oli hieman alakaarta suurempi, ei ole merkitystä eikä se siis ole tämän tavaramerkin hallitseva osa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että espanjalaisen keskivertokuluttajan muistiin jäävää mielikuvaa hallitsee sitä vastoin kokonaisuudessaan aikaisemmin rekisteröidyn merkin sanaosa eli sadia.

52 Siltä osin kuin on kyse haetusta tavaramerkistä, on todettava, että valituslautakunta on katsonut, että sanaosa sada oli sen hallitseva osa.

53 Haetun tavaramerkin sanaosista valituslautakunta on todennut riidanalaisen päätöksen 27 kohdassa, että sana grupo, joka merkitsee yritysten muodostamaa kokonaisuutta, oli kirjoitettu pienemmillä ja ohuemmilla kirjasimilla kuin osa sada ja että kuluttaja katsoo sen toissijaiseksi.

54 Tämä näkemys on oikea. Ulkoasusta on todettava, että sekä sanaosan sada kirjasinlaji ja kirjasinten paksuus että tämän osan asema keskellä haettua merkkiä korostavat tätä osaa sanaosan ulkomuodossa suhteessa osaan grupo. Lisäksi on aivan oikein katsoa, että kuluttaja ei paina mieleensä viimeksi mainittua sanaa. Kuluttaja antaa tälle sanalle nimittäin ainoastaan sen yleiskielisen merkityksen eli sen, että se on yritysten muodostama kokonaisuus. Kuluttaja ei siis pidä mielessään sanaa grupo haetun tavaramerkin pääasiallisena osatekijänä ja seikkana, josta ilmenisi niiden tuotteiden alkuperä, jotka tämä merkki kattaa.

55 Sitä paitsi toisin kuin kantaja väittää, valituslautakunta ei ole rajoittanut kyseisten merkkien ulkoasun, lausuntatavan ja merkityksen arviointiaan haetun tavaramerkin hallitsevan osan sada vertaamiseen väliintulijan aikaisemmin rekisteröityyn tavaramerkkiin siten, että se olisi jättänyt sanan grupo huomiotta. Riidanalaisen päätöksen 27 kohdasta ilmenee nimittäin selvästi, että valituslautakunta on ottanut huomioon sen, että haetussa tavaramerkissä on sana grupo, verratessaan tätä tavaramerkkiä kokonaisuutena väliintulijan aikaisemmin rekisteröityyn tavaramerkkiin.

56 Haetun tavaramerkin kuvio-osasta, joka koostuu neljästä tummasävyisestä ympyrästä, joiden yli kulkee kuusi vaaleaa vinoviivaa, jotka vaikuttavat lähestyvän toisiaan, on todettava, että kuten riidanalaisen päätöksen 13 ja 26 kohdasta yhdessä luettuina ilmenee, valituslautakunta on hyväksynyt väiteosaston näkemyksen, jonka mukaan kuvio-osa oli luonteeltaan ainoastaan koriste eikä sitä näin ollen voida katsoa haetun tavaramerkin hallitsevaksi osaksi.

57 Tätä näkemystä ei voida katsoa vääräksi. On tosin todettava, että haetun tavaramerkin kuvio-osa kiinnittää huomiota kokonsa johdosta. Sen graafista esitystä on kuitenkin vaikea painaa mieleen, ja näin ollen se ei hallitse kohdeyleisön muistiin jäävää mielikuvaa. On nimittäin täsmennettävä ensinnäkin, että tämä kuvio on geometrisesti melko monimutkainen, erityisesti siitä syystä, että siinä on kuusi vinoviivaa, jotka kulkevat neljän ympyrän yli, mutta nämä viivat eivät kuitenkaan kaikki yhdy toisiinsa ylimmän ympyrän yläosassa, vaikka kaksi näistä viivoista sulautuu yhdeksi ylimmän ympyrän sisällä. Toiseksi haetun tavaramerkin ulkomuodossa kuvio-osa on sijoitettu hieman vasemmalle suhteessa kahden sanaosan grupo ja sada muodostamaan pystysuoraan linjaan, mikä viittaa siihen, että sen merkitys on vähäinen ja luonteeltaan koristava tämän tavaramerkin luomassa kokonaisvaikutelmassa.

58 Näin ollen valituslautakunta on ollut oikeassa todetessaan, että sanaosa sada on haetun tavaramerkin hallitseva osa, joka jää kohdeyleisön mieleen.

59 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy myös valituslautakunnan näkemyksen merkkien samankaltaisuudesta.

60 Valituslautakunta on todennut ulkoasun vertailusta, että huolimatta kyseisten merkkien eroista — eli haetussa tavaramerkissä olevasta kuviosta, jossa on neljä ympyrää, ja sanasta grupo — aikaisemmin rekisteröity tavaramerkki ja haetun tavaramerkin hallitseva osa eli sada olivat tietyssä määrin samankaltaisia, mikä johtui tämän osan asemasta ja siitä, että näissä kahdessa merkissä oli samat kirjaimet samassa järjestyksessä lukuun ottamatta i:tä aikaisemmassa tavaramerkissä.

61 On tosiaan todettava, että vaikka merkkien ulkoasun samankaltaisuus ei olekaan erityisen voimakas, kuten valituslautakunta muuten on myöntänyt, se on kuitenkin riittävä jättääkseen varjoon kyseisten merkkien väliset erot, jotka on mainittu riidanalaisessa päätöksessä.

62 Lausuntatavasta on todettava samoin kuin riidanalaisessa päätöksessä, että kyseiset merkit ovat samankaltaisia. Vaikka haettuun tavaramerkkiin sisältyykin sana grupo, tämä osa ei ole riittävän tärkeä kompensoimaan haetun tavaramerkin hallitsevan osan eli sada-sanan selvää lausuntatavan samankaltaisuutta aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin kanssa. Toisaalta valituslautakunta on aiheellisesti katsonut, että kun otetaan huomioon espanjan kielen sanan painoa koskevat säännöt, i-kirjain, joka muodostaa diftongin vahvan a-vokaalin kanssa sanaosassa sadia, äännetään heikosti espanjan kielessä. Näin ollen haetun tavaramerkin sanaosa sada ja

väliintulijan aikaisemmin rekisteröity tavaramerkki äännetään kohdeyleisön kannalta samankaltaisella tavalla. Tästä syystä ja kun otetaan huomioon, että sanaosa sada on haetussa tavaramerkissä hallitsevassa asemassa, on todettava, että kyseisten tavaramerkkien luoma kokonaisvaikutelma on kyseisten merkkien lausuntatavan osalta samankaltainen.

63 Valituslautakunta on myös aivan oikein katsonut merkityssisällön vertailussa, että tällä vertailulla ei ollut merkitystä, koska haetun tavaramerkin hallitsevalla osalla ja aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin hallitsevalla osalla ei kummallakaan ollut merkityssisältöä espanjan kielessä.

64 Ensinnäkään kantajan väite, joka perustuu siihen, että valituslautakunta on sen mukaan virheellisesti jättänyt huomiotta sen seikan, että sanaosa sadia merkitsee portugaliksi terveyttä, ei voi menestyä. On nimittäin riittävää todeta, että vaikka oletettaisiin, että yksi sanaosan sadia merkityksistä olisi se, minkä kantaja väittää sen olevan, kantaja ei ole näyttänyt, että kohdeyleisö, eli espanjalaiset kuluttajat, hallitsisi portugalin kielen riittävän hyvin yhdistääkseen sanaosan sadia välittömästi tällaiseen merkitykseen. Näin ollen kuten valituslautakunta on aiheellisesti todennut riidanalaisen päätöksen 28 kohdassa, kohdeyleisö pitää tätä sanaosaa mielikuvituksellisena osana.

65 Toiseksi siitä, että sanaosalla grupo on merkitys espanjan kielessä, ei voida katsoa seuraavan, että haetulla tavaramerkillä olisi tunnistettava merkitys tai merkityssisällön ero kohdeyleisön mielessä väliintulijan aikaisemmin rekisteröityyn tavaramerkkiin nähden. Kuten edellä 54 kohdassa on nimittäin jo todettu, kohdeyleisö antaa sanalle grupo sen yleiskielisen merkityksen eli yritysten muodostama kokonaisuus. Näin ollen sanalla grupo on merkityssisällössä vähäinen painoarvo haetun tavaramerkin hallitsevaan osaan sada nähden.

66 Lopuksi kantaja ei voi perustellusti moittia valituslautakuntaa siitä, että se olisi rikkonut oikeuskäytännössä asetettua vaatimusta arvioida kyseisiä merkkejä kokonaisuutena siitä syystä, että valituslautakunnan näkemykset ovat liian analyyttisiä ja että ne eivät sen mielestä vastaa sitä toimenpidettä, jonka keskivertokuluttaja olisi kyseiset kaksi merkkiä nähdessään tehnyt.

67 On nimittäin todettava, että vaikka keskivertokuluttaja normaalisti havaitsee tavaramerkin kokonaisuutena eikä ryhdy tutkimaan sen eri yksityiskohtia (ks. vastaavasti edellä 18 kohdassa mainittu asia SABEL, tuomion 23 kohta), yleensä merkin hallitsevat ja sen muista erottavat piirteet jäävät helpoiten mieleen (ks. vastaavasti asia T-104/01, Oberhauser v. SMHV — Petit Liberto (Fifties), tuomio 23.10.2002, Kok. 2002, s. II-4359, 47 ja 48 kohta). Näin ollen valituslautakuntaa ei voida moittia sen arvioimisesta, mitkä kuluttajan näkökulmasta ovat tavaramerkkien ne muista erottavat ja hallitsevat osat eli osat, jotka jäävät kuluttajan mieleen.

68 Lisäksi riidanalaisen päätöksen 26 kohdassa valituslautakunta on johdantona kyseisten tavaramerkkien ulkoasua, lausuntatapaa ja merkityssisältöä koskeville erityisille pohdinnoille katsonut, että kyseisten tavaramerkkien erot eivät olleet riittävän merkittäviä kompensoimaan niiden hallitsevien osien samankaltaisuutta. Tästä seuraa, että valituslautakunta on hyvinkin arvioinut kyseisiä merkkejä kokonaisuutena.

69 Näin ollen, ja kun otetaan huomioon se, että kyseisten tavaramerkkien kattamat tavarat ovat samoja ja haetun tavaramerkin ja aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin hallitsevien osien ulkoasut ja lausuntatavat ovat samankaltaisia, kyseisten tavaramerkkien luoma kokonaisvaikutelma saa kohdeyleisön katsomaan, että näiden merkkien kattamat tavarat ovat peräisin samasta yrityksestä tai ainakin yrityksistä, joiden välillä on taloudellinen yhteys. Lisäksi haetun tavaramerkin sanaosa grupo, joka kuvaa yritysten muodostamaa kokonaisuutta, vaikka se ei

olekaan hallitseva, on kuitenkin omiaan luomaan mielikuvan kyseessä olevien yritysten yhteenliittymästä konsernin muodossa ja lisäämään siten sekaannusvaaraa kyseisten tavaramerkkien välillä.

70 Näistä kaikista syistä kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

Kolmas osa, joka perustuu siihen, että Espanjan markkinoilla on samanaikaisesti ollut voimassa kolme kantajan ennen yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tekemistä tekemää rekisteröintiä sekä väliintulijan aikaisemmin rekisteröity tavaramerkki

Asianosaisten lausumat

71 Kantaja toteaa, että se on kolmen Espanjassa luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn tavaramerkin haltija eli sanamerkin SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, joka on rekisteröity 5.4.1991 numerolla 1311019, sanamerkin LA DESPENSA DE SADA, joka on rekisteröity 1.5.1994 numerolla 1807310, ja kuviomerkin, joka muodostuu neljästä ympyrästä, joiden yli kulkee kuusi vinoviivaa, ja joka on rekisteröity 5.7.1990 numerolla 1311021.

72 Kantaja korostaa kuitenkin, että haettu tavaramerkki kokoaa yhteen ainoaan merkkiin niiden kolmen kansallisen tavaramerkin peruselementit, joiden haltija se on, eli numeroilla 1311019 ja 1807310 rekisteröityjen tavaramerkkien sanaosan sada ja kuvio-osan, joka muodostuu neljästä ympyrästä, joiden yli kulkee kuusi vinoviivaa, ja joka on rekisteröity numerolla 1311021. Haetun tavaramerkin ei siis kantajan mukaan pitäisi hämmentää kuluttajaa, joka sen mukaan liittää tämän merkin kantajan aikaisemmin rekisteröityihin kansallisiin tavaramerkkeihin eikä väliintulijan tavaramerkkiin. Kantajan mukaan haetun tavaramerkin ja väliintulijan tavaramerkin

välillä ei siis ole mitään sekaannusvaaraa kuluttajan mielessä. Sitä paitsi kansallisten tavaramerkkien rauhanomainen rinnakkaiselo ennen yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen jättämistä voidaan kantajan mielestä todeta myös näiden kahden yhtiön Internet-sivuilta.

73 Näin ollen kantaja väittää, että valituslautakunta on virheellisesti jättänyt huomiotta niiden kolmen kansallisen tavaramerkin, joiden haltija se on, ja väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin, joka sitä paitsi on rekisteröity Espanjassa niiden kolmen kansallisen tavaramerkin jälkeen, joihin kantaja on vedonnut, rauhanomaisen rinnakkaiselon Espanjan markkinoilla ennen yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen jättämistä.

74 Tältä osin kantaja toteaa, että kun väliintulija on jättänyt kansallista tavaramerkkiä koskevan hakemuksensa Espanjassa, kukaan ei ole väittänyt, että tämä rekisteröinti voisi aiheuttaa sekaannusvaaran espanjalaisen kuluttajan mielessä: Espanjan patentti- ja tavaramerkkivirasto ei ole viran puolesta tutkinut tätä kysymystä, ja kantaja ei itse ole nostanut sitä esiin. Lisäksi sinä päivänä, jona nyt käsiteltävänä oleva kanne on nostettu, ei ollut vireillä mitään oikeudenkäyntiä, jossa kantajan kilpailijat, kuluttajajärjestöt tai yksityishenkilöt olisivat vaatineet korvausta vahingosta, jota olisi aiheutunut siitä, että kantajan tuotteet olisivat sekoittuneet jonkin muun yrityksen tuotteisiin, muun muassa väliintulijan tuotteisiin.

75 SMHV kiistää nämä perustelut. SMHV toteaa ensinnäkin, että riidanalaisen päätöksen 29 kohdassa valituslautakunta toteaa, että "pelkkä väite oletetusta rinnakkaiselosta kolmannen tavaramerkkien kanssa ei osoita sitä, että käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole sekaannusvaaraa, kun otetaan huomioon, että on kyse tavaramerkeistä, jotka eivät ole samoja kuin ne, joita nyt käsiteltävänä olevassa asiassa tutkitaan ja että ne eivät kata tavaroita, jotka ovat samankaltaisia kuin kyseisten tavaramerkkien kattamat tavarat".

76 SMHV toteaa kuitenkin, että kantaja, vaikka se tosin on SMHV:ssä käydyssä menettelyssä maininnut Espanjassa numerolla 1 807 310 rekisteröidyn tavaramerkin LA DESPENSA DE SADA ja numerolla 1 311 019 rekisteröidyn tavaramerkin SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, ei ole koskaan väittänyt, että se oli näiden rekisteröintien haltija, eikä ole koskaan toimittanut todisteita niiden olemassaolosta. Lisäksi kantaja ei ole koskaan väittänyt, että nämä kaksi kansallista tavaramerkkiä tosiasiassa ja varteen otettavalla tavalla olivat samaan aikaan käytössä kuin väliintulijan tavaramerkki, ja kantaja ei SMHV:n mukaan ole toimittanut mitään todisteita tämän rinnakkaiselon näyttämiseksi toteen.

77 Sen jälkeen SMHV korostaa, että kuten valituslautakunta on todennut, kahdella kansallisella tavaramerkillä, jotka kantaja on maininnut SMHV:n käsittelyn aikana, on yhteistä haetun merkin kanssa ainoastaan sanaosa sada. Näin ollen, vaikka oletettaisiin, että nämä kaksi kansallista tavaramerkkiä viettävät rauhanomaista rinnakkaiseloa Espanjan markkinoilla väliintulijan tavaramerkin kanssa, siitä ei voida johtaa haetun tavaramerkin ja väliintulijan tavaramerkin rauhanomaista rinnakkaiseloa. SMHV katsoo siis, että väite, joka perustuu siihen, että valituslautakunta ei ole arvioinut kyseisten tavaramerkkien rauhanomaista rinnakkaiseloa, on hylättävä.

78 SMHV myöntää tosin, että valituslautakunta on tehnyt virheen, kun se on katsonut, että kaksi kansallista tavaramerkkiä, joihin sisältyy osa sada, eivät kattaneet samoja tuotteita kuin tavaramerkit, joihin nyt käsiteltävänä oleva kanne liittyy, vaikka kantaja oli ilmoittanut SMHV:ssä käydyssä menettelyssä, että nämä kaksi kansallista tavaramerkkiä oli rekisteröity luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten. SMHV:n mukaan tällä virheellä ei kuitenkaan ole vaikutusta siihen lopputulokseen, johon valituslautakunta on tullut riidanalaisen päätöksen 29 kohdassa.

79 Lopuksi SMHV katsoo, että todistusaineiston, joka on esitetty ensimmäistä kertaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kantajan aikaisemmin rekisteröityjen kansallisten tavaramerkkien ja väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin rauhanomaista rinnakkaiseloa koskevan väitteen tueksi, tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty.

80 Väliintulija yhtyy SMHV:n esittämiin väitteisiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

81 Ensinnäkin on todettava, että sekä väiteosastossa että valituslautakunnassa kantaja on väittänyt, että "tavaramerkki SADIA oli ollut useiden vuosien ajan käytössä samaan aikaan Espanjan markkinoilla eri merkkien, joihin kuului sanaosa sada, kanssa" ja maininnut tavaramerkit LA DESPENSA DE SADA ja SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, jotka kattavat luokkaan 29 kuuluvat tavarat.

82 Koska mistään SMHV:ssä käydyn menettelyn asiakirjavihkoon sisältyvästä asiakirjasta ei kuitenkaan ilmene, että kantaja olisi maininnut tämän menettelyn kuluessa Espanjassa numerolla 1311021 rekisteröidyn kuviomerkin olemassaolon — saati sitten osoittanut olevansa sen haltija — tätä rekisteröintiä, johon on ensimmäistä kertaa vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävässä menettelyssä, ei voida ottaa huomioon (ks. asia T-85/02, Díaz v. SMHV — Granias Castelló (CASTILLO), tuomio 4.11.2003, Kok. 2003, s. II-4835, 46 kohta).

83 Toiseksi kun on kyse kansallisista tavaramerkeistä LA DESPENSA DE SADA ja SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, on todettava, että valituslautakunta on sen jälkeen, kun se on todennut sekaannusvaaran olemassaolon haetun tavaramerkin ja väliintulijan tavaramerkin välillä, todennut riidanalaisen päätöksen 29 kohdassa, että väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin ja kolmansien hallussa olevien Espanjassa rekisteröityjen tavaramerkkien, joihin kuului sanaosa sada, väitetyn rinnakkaiselon perusteella ei ollut mahdollista sulkea pois sekaannusvaaraa, koska nämä tavaramerkit eivät olleet samoja kuin käsiteltävänä olleet tavaramerkit eivätkä kattaneet samankaltaisia tuotteita.

84 Yleisesti on todettava yhtäältä, että yhteisön tavaramerkkilainsäädäntö muodostaa säännöskokonaisuudesta koostuvan itsenäisen järjestelmän, jolla pyritään omiin tavoitteisiin ja jota sovelletaan kansallisista järjestelmistä riippumatta (asia T-106/00, Streamserve v. SMHV (STREAMSERVE), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-723, 47 kohta), ja toisaalta, että valituslautakuntien päätösten lainmukaisuutta on arvioitava yksinomaan asetuksen N:o 40/94 perusteella, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuimet sitä ovat tulkinneet (edellä 82 kohdassa mainittu asia CASTILLO, tuomion 37 kohta).

85 Tästä seuraa, että toisin kuin kantaja väittää, sillä seikalla, että Espanjan patentti- ja tavaramerkkivirasto on hyväksynyt kantajan edellä mainitsemien kahden aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin ja väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin rekisteröinnin, ei ole merkitystä sen kannalta, onko kyseisten tavaramerkkien välillä asetuksessa N:o 40/94 tarkoitettu sekaannusvaara. Erityisesti kantaja ei voi vedota siihen seikkaan, että se ei ole aikanaan vastustanut väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin rekisteröintiä Espanjassa omien aikaisemmin rekisteröityjen tavaramerkkiensä perusteella. Tämä seikka ei nimittäin merkitse sitä, että nyt käsiteltävänä olevien tavaramerkkien välillä ei olisi minkäänlaista sekaannusvaaraa.

86 Ei tosin ole täysin poissuljettua, että tietyissä tapauksissa se, että aikaisemmin rekisteröityjä tavaramerkkejä on samaan aikaan käytetty tietyillä markkinoilla, voi mahdollisesti pienentää sekaannusvaaraa, jonka SMHV:n toimielimet toteavat kahden tavaramerkin välillä. Tällainen mahdollisuus voidaan kuitenkin ottaa huomioon vain, jos yhteisön tavaramerkin hakija on asiaankuuluvalla tavalla suhteellisia hylkäysperusteita koskevassa menettelyssä SMHV:ssä näyttänyt toteen, että mainitusta rinnakkaiselosta johtuen sekaannusvaaraa ei kohdeyleisön mielessä ole niiden aikaisemmin rekisteröityjen tavaramerkkien, joihin se vetoaa, ja välintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin, johon väite perustuu, välillä, ja jos kyseessä olevat aikaisemmin rekisteröidyt tavaramerkit ja kyseiset tavaramerkit ovat samoja.

87 Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että kantaja ei ole hallinnollisen menettelyn aikana toimittanut väitteensä, jonka

mukaan nämä rekisteröinnit olivat samaan aikaan voimassa markkinoilla väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn merkin kanssa, tueksi mitään muuta kuin luettelon, jossa nämä kaksi edellä mainittua aikaisemmin rekisteröityä tavaramerkkiä ovat. Nämä tiedot eivät kuitenkaan riitä osoittamaan, että sekaannusvaara nyt käsiteltävänä olevien tavaramerkkien välillä on pienentynyt saati sitten poistunut. Ne asiakirjat, joihin kantaja vetoaa ja joiden tarkoitus on kantajan mukaan osoittaa mainittu rinnakkaiselo, on taas esitetty ensimmäistä kertaa oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja ne on jätettävä tutkimatta (edellä 24 kohdassa mainittu asia BUDMEN, tuomion 67 kohta).

88 Lisäksi valituslautakunta on aiheellisesti todennut, että aikaisemmin rekisteröidyt tavaramerkit, joihin kantaja vetoaa — ja joiden osalta se ei sitä paitsi ole SMHV:ssä käydyssä menettelyssä toimittanut todisteita siitä, että se on niiden haltija —, eivät olleet samoja kuin haettu tavaramerkki.

89 Lisäksi on selvää, että kantaja ei ole koskaan väittänyt saati sitten näyttänyt, että tavaramerkit SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA ja LA DESPENSA DE SADA olivat erittäin erottamiskykyisiä sellaisella tavalla, joka voisi mahdollisesti pienentää sekaannusvaaraa väliintulijan aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin ja haetun tavaramerkin välillä.

90 Valituslautakunta on siis aivan oikein todennut, että käsiteltävänä olleiden merkkien välillä oli sekaannusvaara, ja pitäytynyt tässä päätelmässä muiden tavaramerkkien suhteen, joihin valituslautakunnan käsittelyn aikana on vedottu.

91 Näin ollen kanneperusteen kolmas osa sekä koko kanne hylätään.

Oikeudenkäyntikulut

92 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja SMHV ja väliintulija ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Legal Mengozzi Wiszniewska-Białecka

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä toukokuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

H. Legal

jaoston puheenjohtaja